

Nr 334.

Av herr **Andersson** i Björkäng m. fl., om användande av inhemskt vedbränsle vid statens stationära värmeanläggningar.

Genom subventioneringen av hushållens bränslekostnader har avsättningen av vedbränslen avsevärt försvårats. De klenare dimensionerna kunna icke alls finna köpare, troligen beroende på att konsumenterna, i sin iver att icke gå miste om ett av riksdagen beslutat understöd, föredraga att elda med importerat bränsle, även om detta på grund av långa frakter från hamnarna ställer sig dyrare ur bränslevärdets synpunkt.

Då skogen är vår förnämsta råvarukälla, skulle det enligt vårt sätt att se vara synnerligen olyckligt, om de gallrings- och rensningshuggningar, som äro en förutsättning för att få fram för exportmarknaden lämpliga kvalitéter, skulle bringas att upphöra därför att det därvid utfallande virket icke kan finna avsättning till priser, som åtminstone betala arbetskostnaderna. För vårt stabiliseringsprogram värdefulla valutor kunna sparas, om man använder det vid gallringshuggningarna utfallande klenvirket som bränsle och endast importerar den kvantitet, som därutöver blir nödvändig för att fylla bränslebehovet.

Slutligen är det angeläget att bevara arbetstillfällena och inkomster åt skogsarbetare, småbrukare och skogsägare i landet.

För att i någon mån skipa rättvisa mellan de olika bränsleslagen och motverka en allmän övergång till enbart importerat bränsle kunde man tänka sig att stimulera de stora bränsleförbrukare, i första hand staten, som icke gynnas av subventioner till fortsatt eldning med ved i likhet med vad som skedde åren 1933—1940.

Vi hemställa sålunda,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte ålägga de statliga upphandlingsmyndigheterna att inköpa inhemskt vedbränsle till statens stationära värmeanläggningar, under förutsättning att kostnaden icke överstiger motsvarande kostnad för en med hänsyn till den utnyttjningsbara värmemängden likvärdig myckenhet importerat bränsle, samt att därvid i första rummet anbud infordras under hand från producenter eller försäljningsorganisationer, som äro bildade av producenter.

Stockholm den 26 januari 1950.

Karl Andersson
i Björkäng.

Hj. R. Nilson
i Spånstad.

K. E. Hansson,
Skediga.

Gunnar Ericsson
i Näs.

Holger Adolfsson.

J. W. Pettersson
i Norregård.